

Ekonomija / Intervju

GORDAN MARAS

**OBRTNICI
TREBAJU ZA
POSAO JAMČITI
SAMO ONOM
IMOVINOM
KOJA IM SLUŽI
ZA STVARANJE
PROMETA, NE
I DJEDOVINOM**

MINISTAR: Nismo zaslužili žuti karton jer sindikati ne gledaju cijelu sliku, nego

PISÈ: LJUBICA GATARIC

SNIMIO: ROBERT ANIC/PIXSELL

inistar poduzetništva i obrta Gordan Maras najavljuje promjene u Zakonu o obrtu, koje će popraviti status obrtnika, te objašnjava u što fondovi gospodarske suradnje, za koje skribi, mogu ulagati.

Hoće li država privatizirati 3. maj i Brodootigr tako što će ih prodati poludržavnim fondovima gospodarske suradnje?

U fondove gospodarske suradnje polovicu sredstava uložila je država, a drugu polovicu privatni investitori, s tim što od ove godine postoji mogućnost da se državni udio spusti na 25 posto ako bude zainteresiranih privatnih ulagača da uđu u projekte. Odluka o ulasku u neki projekt donose društva za upravljanje pojedinim fondovima uz uvjet da su projekti kvalitetni, fizički i da se iz njih može izići u roku od pet godina. Glavna je ideja FGS-ova da se učeže u projektu koji osiguravaju 8 posto godišnjeg prihoda, a odluka se donosi uz suglasnost 75 posto investitora. Država ne može donositi nikakve odluke bez privatnih ulagača niti ulagati u koje god hoće projekte.

Znači ništa od brodogradnje?

Kad govorimo o brodogradnji, ako društva za upravljanje fondovima i privatni investitori budu zainteresirani za brodogradnju, a pokaže li se da projekt ispunjava zadane ciljeve, tek tada taj projekt može doći kao prijedlog na odlučivanje. Osim informacija iz medija, koje se puštaju na ovaj ili onaj način, drugih službenih informacija o ulasku u brodogradnju nema. Od nas još nije zatražena ni prethodna suglasnost za snimanje stanja u brodogradilištima, a takva je suglasnost potrebna, jer postupak iziskuje neke troškove koje ulagači moraju odobriti. FGS-ove ne dozivljavaju kao ulagače koji bi trebali ulaziti u projekte velike nesigurnosti i projekte koji nemaju dugoročnu održivost i konceptualnost izlaska.

S koliko kapitala raspolažu fondovi gospodarske suradnje?

U proteklom i ovog godini država bi trebala uložiti 220 milijuna kuna, a privatni investitori još toliko. Problem je što lani nije bilo projekata koji su zadovoljili sve zadane kriterije, samo dva, ali uveren sam da će ih ove godine biti desetak. Fondovima smo dali rok od 18 mjeseci da se odluče za najmanje jedan projekt, a smanjili smo i naknadu za upravljanje sa 2 na 1.375 posto. Ne postojje jamstvo da će svaki projekt fondova rizičnog kapitala biti uspješan, ali važno je da uspješno generiraju dovoljno dobiti i pokriju i one koji to možda ne budu.

Dosta je primjedbi na odluku države da putem FGS-ova uloži sredstva u spašavanje Centar banke. Jeste li to učinili zbog straha da se ne ponovi slučaj Credo banke ili se odjednom pokazalo da je ulaganje u male banke dobar posao?

Analize i dogоворi o Centar banci radi su se dulje od godinu dana. Nakon što je HBOR dao pozitivno mišljenje da uloženo garantira visok prinos i mogućnost izlaska iz njega nakon određenog vremena, u projekt se ušlo. Privatni investitori su se također složili da se radi o projektu koji je održiv, daje dobar prinos i djeluje stabilizirajuće na dio gospodarstva koji uključuje jako puno malih i srednjih poduzeća.

Priča se da bi fondovi rizičnog kapitala uložili i u visokoprofitabilni ACI. Je li ACI na stolu?

Prošle godine tražena je i dana pretprodna suglasnost za ACI, fondovi su

pripremili određeni projekt, ali nije se islo dalje od toga. U ovom trenutku ACI nije na stolu. Potencijali ACI-ja su takvi da može realizirati svoje planove bez takve vrste dokapitalizacije. Tvrtka ima velik potencijal da privuče kapital direktno na sebe, a ACI-ju trebaju i kapital i nadogradnja jer je činjenica da poslijednjih pet, šest godina nije bilo investicija u nautički turizam, koji je profitabilna grana turizma.

Zabranu isplata plaća bez plaćenih doprinosa zabrinula je mnoge male poduzetnike jer se boje da im slijedi klijeuči bravu.

Neplaćanje doprinosa nije rješenje za koga, morali smo uvesti reda u plaćanje jer ne trpi samo država i proračun nego i kapitalizirana štednja iz drugog stupa o kojoj ovise mirovine u budućnosti. Tvrtke moraju prilagoditi svoje poslovovanje tako da ispunjavaju obvezu, moraju analizirati svoju tržišnu poziciju i druge troškove jer se ne može nikoga puštati da godinama ne plaća doprinose. Država je sa svoje strane omogućila da se javna davanja reprogramiraju na tri godine, pripremamo i povoljni kredit za obrtnu sredstva putem HBOR-a, a kamata će biti niža od 4 posto.

Što je s rokovima plaćanja, poduzetnici kažu da naplata nije poboljšana ni nakon što su rokovi zakonom spušteni na 30, odnosno 60 dana.

Točno je da se svi žale da nitko to ne

Projekt ulaska fondova gospodarske suradnje u škverove nisam viđao. Kao nadležni ministar kažem da to nije na stolu

poštuje. Spomenuti zakon jedan je od posljednjih zakona HDZ-ove vlade koji je predviđao visoke kazne za prekorčenje rokova, ali postupak i kontrola nisu dobro razrađeni. Novim zakonom o finansijskom poslovanju onemogüćiti ćemo tvrtkama da gomilaju dugove i investiraju na račun dobavljača. Novac za investicije i razvoj treba traziti kod banaka i finansijskih institucija, a obveze će se morati platiti u roku od 45, odnosno 60 dana.

Svaki treći obrtnik je u blokadi, a njime se neplaćene obvezе kreću oko sedam milijardi kuna. Kako ćete to riješiti, hoće li država slijediti na njihovo imovinu budući da obrtnici privatnom imovinom jamče za obvezu proizašle po poslovanju?

Obrtnici jesu brojna skupina među blokiranim poslovnim subjektima, ali njihovi dugovi nisu tako veliki upravo zbog činjenice da im može doći u pitanje privatna imovina. Razmišljamo da se ta odredba promijeni, tako da obrtnici jamče za poslovanje samo onim dijelom imovine koja im je nužna za obavljanje gospodarske djelatnosti. Tijekom godine predložiti ćemo javnu raspravu i promjenu zakona o obrtu na način da se obrtnicima izda posebni OIB, a imovina koja bi služila kao jamstvo ne bi trebala biti niža od vrijednosti imovine prema Zakonu o trgovačkim društima.

To je dakle 20 tisuća kuna?

Frizeri ili vodoinstalateri mogu imati takvo jamstvo, vlasnici lokalna sigurno ne mogu jer bi imovina na kojoj se stječe prihod i koja služi za obavljanje gospodarske aktivnosti bila sastavni dio jamstvenog kapitala obrta. Tko ima restoran na moru i kuću u kojoj stanuje, logično je da odgovara samo onim dijelom imovine koja mu služi za